

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 21/20
Люксембург, 3 март 2020 г.

Решение по дело C-482/18
Google Ireland Limited/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és
Vámigazgatósága

Санкционният режим, свързан с унгарския данък върху рекламата, е несъвместим с правото на Съюза

*Обратно, това право допуска задължението за регистрация, наложено на
чуждестранните доставчици на рекламни услуги във връзка с този данък*

В решението си от 3 март 2020 г., **Google Ireland** (C-482/18), голям състав на Съда постанови, че **принципът на свободно предоставяне на услуги, закрепен в член 56 ДФЕС, допуска унгарската правна уредба, която налага на установените в друга държава членка доставчици на рекламни услуги задължение за регистрация за целите на облагането им с унгарския данък върху рекламата.** Това е така независимо от факта, че доставчиците на такива услуги, установени в Унгария, са освободени от това задължение с мотива, че имат задължения за деклариране или регистрация за целите на облагането им с какъвто и да било друг данък, приложим на унгарска територия.

За сметка на това Съдът отбелязва, че **горепосоченият принцип не допуска унгарската правна уредба, с която на тези доставчици, които не са изпълнили задължението за регистрация, се налага, в рамките на няколко дни, поредица от глоби, чийто размер може да достигне няколко милиона евро,** без компетентният орган преди приемането на решението си, определящо окончателно сборния размер на тези глоби, да е предоставил на споменатите доставчици необходимото време, за да изпълнят задълженията си, да им е дал възможност да изразят своето становище и самият той да е разгледал тежестта на нарушението. В това отношение Съдът подчертава, че размерът на глобата, която се налага на доставчик на рекламни услуги, установен в Унгария, пропуснал да изпълни подобно задължение за регистрация или деклариране в нарушение на общите разпоредби на националното данъчно законодателство, е значително по-нисък и не се увеличава, в случай на продължено неспазване на такова задължение, нито в същите пропорции, нито непременно в толкова кратки срокове.

В конкретния случай Google Ireland, учредено по ирландското право дружество, което упражнява дейност, подлежаща на облагане с унгарския данък върху рекламата, не е изпълнило задължението си за регистрация във връзка с този данък. В изпълнение на санкционния режим, прикрепен към данъка върху рекламата, на Google Ireland е наложена първоначално глоба в размер на десет милиона унгарски форинта (HUF) (около 31 000 EUR) и впоследствие, в рамките на няколко дни, допълнителни глоби, чийто общ размер възлиза на 1 милиард HUF (около на 3,1 милиона евро). Тази сума съответства на максималния законов размер, предвиден в унгарското законодателство за глобите, налагани поради нередности, свързани с разглеждания данък. Google Ireland оспорва пред Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Съд по административни и трудовоправни спорове Будапеща, Унгария) съвместимостта с правото на Съюза, от една страна, на задължението за регистрация за чуждестранните доставчици на рекламни услуги и, от друга страна, на санкционния режим, прикрепен към данъка върху рекламата. Тази юрисдикция иска от Съда да се произнесе по тези въпроси.

Съдът припомня, че принципът на свободно предоставяне на услуги забранява всяка национална правна уредба, вследствие на която предоставянето на услуги между държавите членки е по-трудно, отколкото предоставянето на услуги в рамките на една

държава членка. Така този принцип изисква премахването на всички ограничения по отношение на свободното предоставяне на услуги, наложени с мотива, че доставчикът се е установил в държава членка, различна от тази, в която се предоставя услугата. Съдът уточнява обаче, че тази забрана не се отнася до мерки, чието единствено действие е създаването на допълнителни разходи за разглежданата доставка и които засягат доставката на услуги между държави членки по същия начин, както доставката им в рамките на една държава членка.

Съдът констатира, че **упражняването на дейността по разпространение на реклами на унгарска територия не е обусловено от задължението за регистрация в конкретния случай и че това задължение се прилага за всички тези доставчици, независимо от мястото на установяване. Тази административна формалност сама по себе си не представлява пречка за свободното предоставяне на услуги.**

Всъщност в настоящия случай не бе установена никаква разлика в третирането, която би могла да съставлява ограничение на свободното предоставяне на услуги, тъй като всеки доставчик е освободен от задължението за регистрация, доколкото вече е подал декларация или е регистриран за целите на какъвто и да било друг пряк или косвен данък, събиран в Унгария. Това освобождаване няма възпиращ ефект, но спестява на вече регистрираните доставчици извършването на безполезна формалност.

Що се отнася до санкциите в данъчната материя, Съдът припомня, че макар санкционните режими в данъчната област да попадат, при липсата на хармонизация на равнището на Съюза, в компетентността на държавите членки, такива режими не могат да имат за последица застрашаването на свободите, предвидени в Договора за функционирането на ЕС.

В този контекст Съдът проверява дали санкциите, които съпътстват неизвършването на предвидената в разглеждания в настоящия случай регистрация нарушават свободното предоставяне на услуги по член 56 ДФЕС. В това отношение Съдът констатира, че от формална гледна точка разглежданият режим на санкции се прилага без разлика за всички данъчнозадължени лица, които не изпълняват задължението си за регистрация, независимо от държавата членка, на чиято територия са установени. Същевременно **само чуждестранните за Унгария лица за целите на данъчното облагане са изправени пред риска да им бъдат наложени тези санкции.**

Несъмнено, доставчиците на рекламни услуги, установени в Унгария, биха могли да бъдат санкционирани за неизпълнението на подобните задължения за деклариране и регистрация, които са им наложени въз основа на общите разпоредби на националното данъчно законодателство.

Санкционният режим, прикрепен към Закона за данъка върху рекламата, позволява обаче да се налагат глоби в значително по-висок размер от тези, предвидени, при неспазване от доставчик на рекламни услуги, установен в Унгария, на задължението му за регистрация. Впрочем нито размерът на глобите, нито сроковете по последния режим са толкова строги колкото приложимите в рамките на санкционния режим, предвиден в Закона за данъка върху рекламата.

От това Съдът прави извода, че **тази разлика в третирането, която той счита за непропорционална и следователно необоснована, представлява ограничение на свободното предоставяне на услуги, забранено от член 56 ДФЕС.**

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106